

— Кой ли тропа? — запита шепнишком Боян.

— Ще видим, — рече учителят, доближи до вратата на черквата и я бутна с бастуна си.

Вратата заскърца, отвори се и от там се показва голяма страшна глава с грамадни рога...

— Брей! — викна Дончо и хукна през гробовете. Побегнаха пак всички. Учителят дори отстъпи няколко крачки назад, докато разбере какъв е тоя звяр...

А из вратата на запустялата сграда бавно-бавно се измъкна цял-целеничък селският бик...

— Ха-ха-ха!.. — изсмя се учителят. — Елате да видите таласъма!.. Говедарят търсеше снощи из цялото село бика, а той ето къде се скрил от жегата днес! Искал е да излезе, мъчил се е да отвори вратата с рогата си и тропал.

Със смях и шеги дружината подкара таласъма към селото. Посрамен и Дончо подкара воловете и колата си след тях.

Александър Спасов

ПЕСЕН НА МАЛКИТЕ ТУРИСТИ

Ний тръгваме за планината,
към синята гора;
там в рози греят небесата,
там пука се зора.

Полека дига се мъглата,
отбулва нашият път;
край храсти сгушени цветята
в росата още спят.

Лек ветрец нежно ги целува,
събужда ги от сън;
кавал овчарчето надува
след стадо с весел звън.

Летим нагоре бодро всички,
летиме все напред;
от клони ранобудни птички
в хор пращат ни привет.

Поточе с песен ни посреща,
то пени се, играй...
Обичаме те ний горещо,
родино, земен рай!

Ст. Цанкова Стоянова